# EUROPAPARLAMENTET

*2004* *2009*

*Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor*

PRELIMINÄR VERSION
**2005/2044(INI)**

12.4.2005

# FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om förslaget till Europaparlamentets rekommendation till Europeiska rådet och rådet om skydd av viktig infrastruktur i kampen mot terrorismen
(2005/2044(INI))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Stavros Lambrinidis

PR_INI_art114

## INNEHÅLL

**Sida**

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS REKOMMENDATION TILL EUROPEISKA RÅDET OCH RÅDET .....3

FÖRSLAG TILL REKOMMENDATION TILL RÅDET B6-0085/2005.....8

# FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS REKOMMENDATION TILL EUROPEISKA RÅDET OCH RÅDET

**om skydd av viktig infrastruktur i kampen mot terrorismen (2005/2044(INI))**

*Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation*

– med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet från Stavros Lambrinidis för PSE-gruppen om skydd av viktig infrastruktur i kampen mot terrorismen (B6-0085/2005),

– med beaktande av konstitutionsfördraget, särskilt artikel III-284 om skydd och beredskap och artikel I-43, där det fastställs att ”unionen och dess medlemsstater skall handla gemensamt i en anda av solidaritet om en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor”,

– med beaktande av det uttalande om solidaritet i kampen mot terrorism som antogs av stats- och regeringscheferna den 25 mars 2004,

– med beaktande av Haagprogrammet[1] av den 5 november 2005 enligt vilket det krävs en ”effektiv hantering av gränsöverskridande kriser inom EU [...] inte endast en förstärkning av nuvarande insatser för skydd av civila och livsviktig infrastruktur utan också att man effektivt utreder hur sådana kriser påverkar allmän ordning och säkerhet [...]. Europeiska rådet uppmanar därför rådet och kommissionen att [...] upprätta integrerade och samordnade EU-arrangemang för hantering av kriser [...], som skall genomföras senast den 1 juli 2006. Arrangemangen bör åtminstone innehålla följande: ytterligare utvärdering av medlemsstaternas resurser, lagring, utbildning, gemensamma övningar och insatsplaner för civil krishantering”,

– med beaktande av kommissionens meddelanden

(a) till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om utbyggnad av räddningstjänstens kapacitet i Europeiska unionen (KOM(2004)0200), som innehåller en utvärdering av utvecklingen av, bristerna i och de tänkbara förbättringarna av EU:s räddningstjänsts kapacitet, särskilt som en första krishanteringsresurs som bygger på frivillig basis,

(b) till rådet och Europaparlamentet om terroristattacker – förebyggande, beredskap och insatser (KOM(2004)0698), där tonvikten läggs på behovet av en integrerad gemenskapsstrategi som bland annat bör fokusera på myndigheternas kommunikationen med allmänheten i samband med kriser och på Europols roll när det gäller att skapa en larmmekanism på brottsbekämpningsområdet för att bekämpa terrorism och när det gäller att upprätta ett europeiskt program för skydd av viktig infrastruktur; enligt det ovannämnda meddelandet bör strategin även vara inriktad på säkerhetsforskning och på ett väl avvägt deltagande från de relevanta aktörerna inom den privata sektorn,

[1] Uppdaterades den 17 december 2004 om den specifika frågan om kamp mot terrorism.

(c) till rådet och Europaparlamentet om beredskap och följdhantering i kampen mot terrorismen (KOM(2004)0701), där det föreslås en konsolidering av de förvaltnings- och beredskapssystem som förvaltas av kommissionen inom ramen för ett säkert och övergripande system för snabb varning (Argus) som är kopplat till ett centralt kriscentrum som skulle bestå av företrädare för kommissionens alla berörda avdelningar och utgöra en permanent länk mellan medlemsstaterna och EU-institutionerna,

(d) till rådet och Europaparlamentet om skydd av viktig infrastruktur i kampen mot terrorismen (KOM(2004)0702), där det föreslås att ett europeiskt program för skydd av viktig infrastruktur skall inrättas i samarbete med medlemsstaterna och de berörda aktörerna inom den privata sektorn i syfte att identifiera de eventuella bristerna och de korrigeringsåtgärder (rättsliga eller andra) som bör vidtas,

– med beaktande av sin resolution av den 4 september 2003 om konsekvenserna av den varma sommaren[1], i vilken en europeisk civilförsvarsstyrka efterlystes,

– med beaktande av de relevanta rättsliga grunderna i fördragen som ger gemenskapen och unionen befogenhet att fastställa och genomföra politik till stöd för medlemsstaternas åtgärder för att skydda EU-medborgarnas hälsa och säkerhet,

– med beaktande av artikel 114.3 och artikel 94 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-.../2005), och av följande skäl:

A. Det är viktigt att fortsätta att skydda EU-medborgarna mot de risker som är förbundna med terroristangrepp (t.ex. nukleära, radiologiska, kemiska och biologiska attacker, attacker på offentliga platser, osv.), naturkatastrofer (t.ex. jordbävningar, översvämningar, bränder och skogsbränder), tekniska katastrofer (t.ex. olyckan i Seveso, fartygskatastrofer och transportolyckor) och hälsokriser och andra kriser (t.ex. pandemier) inom ramen för en integrerad europeisk strategi. Dessa händelser har ofta inte bara allvarliga gränsöverskridande konsekvenser på europeisk nivå utan gör det även nödvändigt för medlemsstaterna att visa solidaritet med varandra och att skapa ett konsekvent och driftskompatibelt system för hantering av krissituationer.

B. För att vara effektiv bör den tillämpade strategin vara inriktad både på förberedelser (bedömningar av riskerna för och hoten mot den viktiga infrastrukturen, skärpta säkerhetsåtgärder, främjande av gemensamma säkerhetsnormer och utbyte av sakkunskap, främjande av EU-övergripande samordning och samarbete) och på hantering av konsekvenserna av attacker och katastrofer (utbyte av know-how och erfarenheter, scenariosimulering och utbildningsövningar samt inrättande av ändamålsenliga mekanismer för krishantering, snabb varning och civilförsvar).

C. När förebyggande och avskräckande åtgärder misslyckas och terroristattacker genomförs kan bara ett välorganiserat och effektivt system för hantering av krissituationer garantera att situationen snabbt återgår till det normala. Bara genom att förbättra

[1] EUT C 76 E, 25.3.2004, s. 382.

specialkunskaperna, nära samarbeta, samla resurser, skapa garantier för riskbedömningar, information, utbildning, kommunikation, förebyggande analyser och analyser efter det att katastrofer inträffat, säkerställa en snabb normalisering av situationen och öka anslagen kan medlemsstaterna och EU bli bättre rustade att skydda medborgarna när det inom och utanför unionen inträffar en katastrof som kan få verkliga eller omedelbara konsekvenser för EU-medborgarna.

D. Den viktiga infrastrukturen i EU blir alltmer samordnad och ömsesidigt beroende, vilket gör den mer sårbar för störningar och haverier.

E. För att skydda den viktiga infrastrukturen krävs ett konsekvent och samarbetsinriktat partnerskap mellan å ena sidan infrastrukturens ägare och operatörer och å andra sidan medlemsstaternas myndigheter. Ansvaret för att hantera risker inom lokaler, leverantörskedjor, informationsteknik och kommunikationsnät vilar i första hand på ägarna och operatörerna. EU bör dock försöka hjälpa industrin och medlemsstaterna på alla myndighetsnivåer utan att inkräkta på individuella mandat och befogenheter.

1. Europaparlamentet riktar följande rekommendationer till Europeiska rådet och rådet:

   (a) Europeiska rådet och rådet uppmanas att fullt ut genomföra Europeiska rådets förslag om att skapa ett ”integrerat EU-arrangemang för hantering av inre kriser” som skall vara ett viktigt inslag för att stärka förbindelserna mellan medborgarna och EU-institutionerna och öka det ömsesidiga beroendet och solidariteten mellan medlemsstaterna.

   (b) Europeiska rådet och rådet uppmanas att se till att en integrerad europeisk strategi särskilt tar itu med hotet mot den viktiga infrastrukturen, eftersom störningar eller haverier som drabbar sådan infrastruktur kan få allvarliga konsekvenser för medborgarnas hälsa, säkerhet eller ekonomiska välstånd, och att fastställa en harmoniserad EU-metod så att medlemsstaterna och operatörerna, genom gemensamma normer och de säkerhetsansvariga organisationerna och personerna, kan identifiera viktig infrastruktur, analysera denna infrastrukturs sårbarhet och det ömsesidiga beroendet av den och de gränsöverskridande konsekvenserna av kriser samt genomföra de aktuella bedömningarna av hoten och ta fram lösningar för att skydda sådan infrastruktur mot alla risker genom att förbereda den på att bemöta dessa.

   (c) Europeiska rådet och rådet uppmanas att i detta sammanhang, på förslag från kommissionen och efter parlamentets godkännande, skapa ett europeiskt program för skydd av viktig infrastruktur. Detta program bör tilldelas tillräckliga medel från EU:s allmänna budget. De medlemsstater som deltar i programmet bör sörja för allt samarbete, även för samarbetet mellan den offentliga och privata sektorn, och tillhandahålla alla de uppgifter och mänskliga och logistiska resurser som krävs för att de olika etapperna i projektet skall vara framgångsrika.

   (d) Europeiska rådet och rådet uppmanas att acceptera att medlemsstaternas rättsvårdande myndigheter och de som ansvarar för de nationella civilförsvarsorganisationerna betraktar det europeiska programmet för skydd av viktig infrastruktur som ett komplement till planeringen och medvetandegörandet på

nationellt plan. Framgången med det europeiska programmet för skydd av viktig infrastruktur bör utvärderas separat och utifrån särskilda normer. På förslag från kommissionen bör rådet fastställa det europeiska programmet för skydd av viktig infrastruktur genom en tydlig och genomförbar tidtabell där specifika och klart definierade åtgärder och mål skall genomföras successivt. Europeiska rådet och rådet bör även medge att ett europeiskt informationsnätverk för tidig varning vid hot mot viktig infrastruktur, för att vara framgångsrikt, bör bidra till att främja ett utbyte av information om gemensamma hot och ömsesidig sårbarhet och ta fram adekvata åtgärder och strategier för att lindra riskerna, i syfte att skydda den viktiga infrastrukturen.

(e) Europeiska rådet och rådet uppmanas att medge att
- ett europeiskt system för riskanalys bör skapas för att trygga driftskompatibiliteten,
- det bör finnas en samordning mellan alla de behöriga myndigheter på nationell, europeisk och internationell nivå som sprider viktig information,
- relevant information, oavsett varifrån den kommer (militära eller civila underrättelser, polissamarbete), bör hanteras på ett korrekt, pålitligt och vid behov konfidentiellt sätt, även om en lämplig parlamentarisk kontroll alltid bör säkerställas i dessa fall,
- det är nödvändigt att inom kommissionen skapa ett europeiskt system för tidig varning vid kriser som skall sammankoppla de nuvarande europeiska, nationella och internationella systemen för tidig varning i nödsituationer, så att all relevant information som kan kräva åtgärder på europeisk nivå kan spridas effektivt genom ett centralt nätverk (Argus),
- det är tillrådligt att engagera Europeiska standardiseringskommittén (CEN) om det saknas sektorsnormer eller om internationella normer ännu inte inrättats.

(f) Europeiska rådet och rådet uppmanas att se till att det europeiska programmet för skydd av viktig infrastruktur
- underställs en fortlöpande parlamentarisk kontroll på europeisk och nationell nivå, särskilt när det gäller de aspekter som påverkas av brister, till exempel brist på resurser,
- utgör ett mycket viktigt inslag i den framtida utvecklingen på kontinental och internationell nivå[1].

(g) Europeiska rådet och rådet uppmanas att som en kompletterande åtgärd förbättra funktionen av Europeiska unionens solidaritetsfond (för insatser inom unionen) och ECHO (för externa insatser).

(h) Europeiska rådet och rådet uppmanas att anamma det förslag som framlades i parlamentets ovannämnda resolution om att skapa en europeisk civilförsvarsstyrka, varifrån vissa grupper skall ingripa när det inträffar händelser såsom den senaste flodvågskatastrofen. Dessa grupper bör ges en gemensam beteckning så att den europeiska solidariteten får en starkare profil.

[1] Se förslaget till reform av den strategi för civilförsvaret och för kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot som diskuterats på FN-nivå.

(i) Europeiska rådet och rådet uppmanas att stärka det sociala partnerskapet genom att samordna icke-statliga organisationer, det civila samhället och de lokala myndigheterna.

(j) Europeiska rådet och rådet uppmanas att se till att det beredskaps-, rådgivnings- och informationsmaterial som utarbetas för att hjälpa offentliga och privata aktörer att skydda sina centrala infrastruktursystem, liksom allt det beredskaps- och rådgivningsmaterial som ges till den breda allmänheten i samband med katastrofinsatser, bara tar upp det som är absolut nödvändigt och ändamålsenligt och inte i onödan stör medborgarnas och företagens dagliga liv eller skapar omotiverad fruktan eller osäkerhet hos folket.

(k) Europeiska rådet och rådet uppmanas att säkerställa respekten för privatlivets helgd, så att konsumenter och operatörer kan lita på att informationen kommer att hanteras på ett konfidentiellt, korrekt och pålitligt sätt och att konfidentiell företagsinformation hanteras på vederbörligt sätt och skyddas från otillåten användning eller insyn.

(l) Europeiska rådet och rådet uppmanas samtidigt att se till att det så snart som möjligt skapas ett europeiskt system för skydd och bevarande av uppgifter i vilket de relevanta bestämmelserna tillämpas strikt, bland annat på underrättelseområdet, och att skyddet av medborgarnas grundläggande rättigheter tillförsäkras.

(m) Europeiska rådet och rådet uppmanas att se till att utbildningsövningar för att förbättra unionens civilförsvar och skydd av den viktiga infrastrukturen tar upp realistiska och uppdaterade scenarier och tillvaratar de erfarenheter och sakkunskaper som medlemsstaternas specialister har skaffat sig på området för civilförsvar och skydd av viktig infrastruktur (t.ex. experter på civilförsvar och på skydd av viktig infrastruktur och scenarier från Olympiska spelen i Aten 2004).

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till Europeiska rådet, rådet och, för kännedom, till kommissionen.

28.1.2005

# FÖRSLAG TILL REKOMMENDATION TILL RÅDET B6-0085/2005

enligt artikel 114.1 i arbetsordningen

från Stavros Lambrinidis

för PSE-gruppen

om skydd av viktig infrastruktur i kampen mot terrorismen

*Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation*

– med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Euratomfördraget och Fördraget om Europeiska unionen, i enlighet med vilket (artikel 29) ”unionens mål [skall] vara att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa”,

– med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin, antagen av Europeiska rådet den 12 december 2003, där det fastställs att det krävs en enhetlig strategi på detta område för att man skall kunna möta eventuella hot som är riktade mot unionen, vare sig de är av extern eller intern karaktär,

– med beaktande av Haagprogrammet, som antogs av Europeiska rådet den 5 november 2004 och uppdaterades den 17 december 2004, till den del det gäller den särskilda frågan om kampen mot terrorismen,

– med beaktande av artikel 114.1 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Enligt Eurobarometerundersökningen fortsätter de europeiska medborgarnas krav på ett starkare och säkrare EU att öka. EU:s institutioner och medlemsstater kan komma att behöva handla på ett samordnat och effektivt sätt, särskilt då kriser riskerar att få gränsöverskridande följder.

B. Enligt Haagprogrammet ”[kräver] effektiv hantering av gränsöverskridande kriser inom EU [...] inte endast en förstärkning av nuvarande insatser för skydd av civila och livsviktig infrastruktur utan också att man effektivt utreder hur sådana kriser påverkar allmän ordning och säkerhet [...]. Europeiska rådet uppmanar därför rådet och kommissionen att [...] upprätta integrerade och samordnade EU-arrangemang för hantering av kriser [...], som skall genomföras senast den 1 juli 2006. Arrangemangen bör åtminstone innehålla följande: ytterligare utvärdering av medlemsstaternas resurser, lagring, utbildning, gemensamma övningar och insatsplaner för civil krishantering”.

C. Det är nödvändigt att på grundval av medlemsstaternas erfarenhet och deras befintliga operativa strukturer

– inleda ett strukturerat flerårigt forskningsprojekt i syfte att upptäcka och analysera svagheterna hos de nationella och europeiska infrastrukturerna när det gäller att hantera kriser som orsakats av naturen eller av människan,

– utveckla ett europeiskt system för riskanalys,

– engagera alla de berörda myndigheter på nationell, europeisk och internationell nivå som delar viktig information,

– upprätta en bestående förbindelse mellan rådet och kommissionen för utbyte av relevant information, oberoende av informationskällan (militär eller civil underrättelsetjänst, polisiärt samarbete osv.),

– inom kommissionen skapa ett europeiskt krissystem för sammankoppling av de befintliga europeiska nationella och internationella specialiserade systemen för tidig varning i nödsituationer, så att all relevant information som kräver åtgärder på europeisk nivå finns tillgänglig för alla berörda parter eller registreras i ett centralt system (ARGUS).

1. Europaparlamentet rekommenderar att rådet i samarbete med parlamentet utarbetar den kommande europeiska strategin för att hantera gränsöverskridande kriser, förbättra skyddet av livsviktig infrastruktur, stärka nuvarande insatser för skydd av civila och effektivt utreda frågor som rör allmän ordning och säkerhet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast i december 2005 förelägga parlamentet och rådet ett enhetligt förslag innehållande de olika genomförandefaserna för denna strategi.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet, och till kommissionen för kännedom.